Mainstream nám již drze lže i o Vánocích

- CZ24 News | 24. prosince 2022

ČESKO: Korporátní média mají za cíl manipulovat a vytvářet názory či dokonce pomáhat měnit historii. Čím je historie vzdálenější, tím lépe se mění, neboť již nejsou pamětníci, případně je jich velmi málo.

Ovšem pokud se lže o době, kterou ještě pamatuje docela slušná část společnosti, pak je takové jednání zcela nepochopitelné. Jde sice v zásadě o maličkost, ale na druhou stranu o způsob, jak vštěpovat lži do paměti těch mladších, kteří danou dobu nepamatují.

Těm pak tyto drobné lži utkví v paměti a budou je považovat za pravdu i v budoucnu. Jedna taková malá lež a manipulace vedle druhé mohou za další dlouhé roky, než zmizí i pamětníci dané doby, historii velmi zkreslit.

Ale nyní budu konkrétní.

Včera jsem na propagandistickém Seznamu narazila na článek pod názvem: „Fotky: Takové bylo Československo, když dárky naděloval Děda Mráz.“ Vlastně ani tak nešlo o článek, ale skutečně jen o fotky.

Podstatné je, že první, co jsem si po shlédnutí titulku vybavila, byla 50. léta, která jsem sice nezažila, ale z vyprávění vím, že někdy na samém začátku 50. let zde byla snaha vyměnit Ježíška za Dědu Mráze. Tato snaha však byla zcela marná a záhy se od ní ustoupilo a dětem u nás i nadále nosil dárky Ježíšek.

Předpokládala jsem tedy, že uvidím nějaké fotografie z počátku 50. let, ale po kliknutí na článek jsem byla ihned vyvedena z omylu. První věta totiž uvádí: „Nová expozice v Retro muzeu Praha ukazuje podobu Vánoc ze 70. a 80. let v Československu.“

Tu dobu si již totiž velmi dobře pamatuji. A to jak 70., tak 80. léta. Narodila jsem se v letech 60., takže 70. si pamatuji právě především jako dítě, ke kterému chodil…Ježíšek. Ne Děda Mráz!!

V osmdesátkách jsem již byla ve věku, kdy se dávno na Ježíška nehraje, ale přesto si dobře pamatuji, že i tato dekáda pokračovala s Ježíškem – a to úplně všude.

A to nehovořím jen o domácnostech. Vánoce se tehdy slavily samozřejmě různými besídkami i ve školkách, na školách, ale také v podnicích.

Pamatuji si, že v podniku mého otce bývaly besídky pro děti zaměstnanců, na kterých se dětem rozdávaly čokoládové kolekce na stromeček a vše bylo doprovázeno programem.

Na programu bylo zpívání tradičních koled a pokud se hovořilo o tom, kdo má nám, dětem, nosit dárky, hovořilo se zase jen o Ježíškovi. Stejné to bylo ve školách, školkách a jiných zařízeních pro děti.

Totéž bylo v té době v televizi, dětských časopisech a jakýchkoli jiných médiích. Ježíšek se samozřejmě otevřeně nespojoval s náboženstvím a příliš se nekladl důraz na jistou křesťanskou symboliku Vánoc.

Děda Mráz nikdy nebyl v 70. ani 80. letech tím, kdo u nás nosil dárky. NIKDY. Nevím o rodině, kde

by Ježíška vyměnili za tuto postavičku, patřící do Ruska a některých dalších pravoslavných zemí.

Žádné dítě si dokonce Ježíška nepředstavovalo ani podobou jako Dědu Mráze. Již tehdy to bylo jakési „imaginární“ dítě.

Seznam tedy jen ohlupuje mladší čtenáře, kteří tu dobu nepamatují nebo byli natolik malí, že si vše pamatují jen velmi mlhavě. Pokud jde o výstavku „typických“ vánoc v období tzv. „normalizace,“ pak jde o dobu, kdy si s Vánocemi nikdo Dědu Mráze nespojoval.

Samozřejmě jsme věděli, že Děda Mráz chodí k ruským dětem, což se na školách kolem Vánoc hodně probíralo v tehdy povinné ruštině. Věděli jsme, že tam děti zdobí „jolku“ a Vánoce 24.12. tak jako my neslaví.

Ale nikdy se nikdo v 70. ani 80. letech nesnažil dětem tvrdit, že dárky u nás místo Ježíška nosí Děda Mráz. NIKDO. A to dokonce ani tehdejší propaganda.

To spíš současná doba již došla tak daleko, že mnoho malých dětí si Ježíška představuje jako Santu Clause. Toho totiž vidí neustále – ve filmech, pohádkách, reklamách.

Nechci se tím rozhodně nikterak zastávat tehdejšího systému, ale faktem je, že tradice a zvyky se snaží potlačit spíš tento režim, než ten minulý.

Možná se vám podobné lži a manipulace zdají být nepodstatné. Jenže mladým, kteří danou dobu nezažili, se to vštípí do paměti. Každá další taková malá lež se na tuto jednu z mnoha ještě nabalí. A přesně tak se postupně mění historie.

Za pár desetiletí tak může být představa té doby v povědomí lidí zcela jiná, než jaká byla realita, neboť pamětníci budou postupně vymírat.

Nevím, zda se jednalo ze strany redaktorky, která tu dobu zřejmě ani sama nezažila, o pouhou neznalost nebo zda šlo o záměr.

Pokud je to první uvedený případ, pak jde o hrubou neprofesionalitu. Pokud o ten druhý, pak by to jen podtrhovalo manipulativnost a prolhanost korporátních médií. A to dokonce i o Vánocích.…

ZDROJ